

***Diabrotica virgifera* Le Conte**
Zachodnia kukurydziana stonka korzeniowa

UE: I/A/I (a) 10.4.
PL: 1/A/1 A. 10.4.

Larwy oraz postaci dorosłe (z lewej samica, z prawej samiec)

***Diabrotica virgifera* Le Conte**

Zachodnia kukurydziana stonka korzeniowa

Rośliny żywicielskie: Głównie kukurydza, również inne rośliny: trawy, złożone, motylkowate i dyniowate.

Objawy występowania: Rośliny kukurydzy są uszkodzane przez larwy i chrząszcze. Młode larwy odżywiają się włóśnikami i tkanką zewnętrznymi warstw korzeni; w miarę wzrostu wgryzają się w głąb korzeni. Korzenie są często wydrażone oraz pogryzione aż do podstawy rośliny, ich końcówki brązowieją. Larwy są znajduwane w warstwach powierzchniowych oraz wewnątrz większych korzeni. Chrząszcze odżywiają się pyłkiem, znamionami kwiatów, odstłoniętymi ziarnami oraz tkanką liści, jednak preferowany jest pyłek. Mogą zakłócić proces zapylania kwiatów kukurydzy poprzez ogryzanie znamion kwiatów żeńskich, co skutkuje słabo wypełnionymi kolbami.

Identyfikacja i biologia: Jajo wielkości ok. 0,5 mm, owalne, jasnożółte, składane w gruncie. Larwy w zależności od stadium rozwojowego: od 1 mm długości tuż po wylęgu do 10–18 mm przed przepoczwarczeniem. Ciało wydłużone, białokremowe z brązową głową i ciemną płytką na grzbietowej stronie końca ciała, odnóża niewielkie. Poczwarzka typu wolnego: przypomina wielkością i budową owada dorosłego – dobrze wyróżnione części ciała połączone ze sobą cienką błonką, zabarwiona białokremowo. Przepoczwarczenie w gruncie. Postaci dorosłe długości ciała 4,2–6,8 mm; barwy od bladożółtej do jasnozielonej, z czarnymi paskami wzdłuż pokryw skrzydeł. U samców znaczna część powierzchni pokryw często czarna lub przynajmniej ciemniejsza niż u samic. Występuje wiele odmian wzorca kolorystycznego, począwszy od osobników zabarwionych prawie jednolicie jasno do okazów z niemal całkowicie ciemnymi pokrywami niezależnie od płci. Gatunek pochodzi z Ameryki Płn., notowany z Meksyku, Gwatemali, Kostaryki, Nikaragui oraz Stanów Zjednoczonych i Kanady. Występuje w wielu krajach Europy.

Termin lustracji i pobieranie prób: Inspekcje prowadzić przez cały sezon wegetacyjny. Przeglądać rośliny poszukując ww. objawów występowania szkodnika. Rośliny wykopać w celu obejrzenia korzeni. Do wykrywania obecności szkodników stosować również pułapki feromonowe i pokarmowe. Do analizy laboratoryjnej przekazywać uśmiercone okazy zakonserwowane w odpowiedni sposób, żywe szkodniki wraz z rośliną pokarmową (całą lub częścią) lub pułapki lepowe z naklejonymi owadami.